

Universitätsbibliothek Wuppertal

M. VAL. MARTIALIS

Martialis, Marcus Valerius

AMSTELODAMI, 1628

Liber VI.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-711](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-711)

M. V A L.

MARTIALIS

Epigrammatum

LIBER VI.

Ad (Iulium) Martialem. 1.

Sextus mittitur hic tibi libellus,
 In primis mihi care Martialis :
 Quem si terferis aure diligenti,
 Audebit minus anxius tremensque
 Magnas Cæsaris in manus venire.

Ad Cæsarem (Domitianum.) 2.

Lusus erat sacræ connubia fallere tedæ :
 Lusus & immeritos exsecuisse mares.
 Vtraque tu prohibes, Cæsar, populisque futuris
 Succurris, nasci quos sine fraude jubes.
 Nec spado jam, nec mœchus erit, te præside, quis-
 quam ;
 At prius (& mores) & spado mœchus erat.

De eodem. 3.

Censor maxime, principumque princeps,
 Cum tot jam tibi debeat triumphos,
 Tot nascentia templa, tot renata.
 Tot spectacula, tot deos, tot urbes :
 Plus debet tibi Roma, quod pudica est.

De filio Domitiani. 4.

Nascere Dardanio promissum nomen Iulo :
 Vera deum soboles, nascere magne puer.
 Cui parer æternas post sæcula tradat habenas ;
 Quique regas orbem cum seniore senex.
 Ipsa tibi niveo trahet aurea pollice fila,
 Et totam Phixi Iulia nebit ovem.

Ad

Ad Cæcilianum. 5.

Rustica mercatus multis sum prædia nummis :
Murua des centum, Cæciliane, rogo.
Nil mihi respondes i tacitum te dicere credo,
Non reddes : ideo, Cæciliane, rogo.

Ad Lupercum, de Paulla. 6.

Comoedi tres sunt: sed amat tua Paulla, Luperce:
Quattuor: & κωφον Paulla πρῶτον amat.

De Thelesina, ad Faustinum. 7.

Aut minus, aut certe non plus, tricesima lux est.
Et nubit decimo jam Thelesina viro.
Quæ nubit toties, non nubit : adultera lege est.
Offendor moecha simpliciore minus.

Ad Severum. 8.

Prætores duo, quattuor tribuni,
Septem caussidici, decem poëtæ,
Cujusdam modo nuptias petebant
A quodam fene. non moratus ille
Præconi dedit Eulogo puellam.
Dignum quid fatuo, Severe, fecit ?

Ad Lavinum. 9.

In Pompejano dormis, Levine, theatro :
Et quereris, si te fascitat Oceanus ?

*Petit latenter à Casare (Dimi-
tiano) pecuniam. 10.*

Pauca Iovem nuper cum millia forte rogarem ;
Ille dabit, dixit, qui mihi templa dedit.
Templa quidem dedit ille Iovi ; sed millia nobis
Nulla dedit : pudet, heu, pauca rogasse Iovem.
At quam non retricus, quam nulla nubilus ira,
Quam placido nostras legerat ore precès !
Talis supplicibus tribuit diademata Dacis :
Et Capitolinas itque reditque vias.
Dic precor, ô nostri dic conscia Virgo Tonantis,
Si negat hoc vultu, quo solet ergo dare ?
Sic ego : sic breviter posita mihi Gorgone Pallas :
Quæ nondum data sunt, stulte, negata putas ?

In Marcum. 11.

Quod non fit Pylades hoc tempore; non fit Orestes,

Miraris? Pylades, Marce, bibebat idem.

Nec melior rhombus, turdusve dabatur Oresti:

Sed par, atque eadem cœna duobus erat.

Tu Lucrina voras; me pascit aquosa Peloris:

Non minus ingenua est & mihi, Marce, gula.

Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia vestit:

Vis te purpureum, Marce, sagarus amem?

Vt præstem Pyladen, aliquis mihi præstet Orestem.

Hoc non fit verbis, Marce, ut ameris, ama.

De Fabulla, ad Paullum. 12.

Iurat capillos esse, quos emit, suos

Fabulla: numquid illa, Paulle, pejerat?

De Statua Iulia. 13.

Quis te Phidiaco formatam, Iulia, cœlo:

Vel quis Palladiæ non putet artis opus?

Candida non tacita respondet imagine Lygdos,

Et placido fulget vivus in ore liquor.

Ludit Acidalio, sed non manus aspera, nodo,

Quem rapuit collo, parve Cupido, tuo.

Vt Martis revocetur amor, summiq; Tonantis?

At te Iuno petat ceston & ipsa Venus.

In Laberium, 14.

Versus scribere posse te disertos

Affirmas, Laberi: quid ergo non vis?

Versus scribere quis potest disertos,

Non scribat, Laberi: virum putabo.

De formica electro inclusa. 15.

Dum Phaetontea formica vagatur in umbra,

Implicuit tenuem succina gatta feram.

Sic modo quæ fuerat vitâ contempta manente,

Funeribus facta est nunc pretiosa suis:

Ad Priapum, 16.

Tu qui pene viros terras & falce cinædos,

Iugera sepositi pauca tuere loci.

Sic tua non intrent vetuli pomaria fures;

Sed puer, aut longis pulchra puella comis.

In Cinnamum. 17.

Cinnam, Cinname, te jubes vocari.
 Non est hic, rogo, Cinna, barbarismus?
 Tu si Furius ante dictus esses,
 Fur istâ ratione dicereris.

*Epitaphium Salonini, ad
Priscum. 18.*

Sancta Salonini terris requiescit Iberis,
 Quâ melior Stygias non videt umbra domos.
 Sed lugere nefas: nam qui te, Prisce, reliquit
 Vivit, qua voluit vivere parte magis.

In Posthumum causradicum. 19.

Non de vi, neque cæde, nec veneno,
 Sed lis est mihi de tribus capellis:
 Vicini queror has abesse furto.
 Hoc iudex sibi postulat probari:
 Tu Cannas, Mithridaticumque bellum,
 Et perjuriam Punici furoris,
 Et Sullas, Mariosque, Muciosque
 Magna voce sonas, manumque tota.
 Dic jam posthume de tribus capellis.

In Phœbum. 20.

Mutua te centum sestertia, Phœbe, rogavi:
 Cum mihi dixisses: exigis ergo nihil?
 Inquiris, dubitas, cunctaris, neque diebus
 Teque decem crucias: jam, rogo, Phœbe, nega.

*De nuptiis Stellæ & Ian-
thidos. 21.*

Perpetuam Stellæ dum jungit Ianthida vati
 Læta Venus, dixit: plus dare non potui.
 Hæc coram domina; sed nequius illud in aurem:
 Tu ne quid pecces, exitiose, vide.
 Sæpe ego lascivum Martem furibunda cecidi,
 Legitimos isset cum vagus ante toros.
 Sec postquam meus est, nulla me pellice læsit:
 Tam frugi Iuno vellet habere Iovem.
 Dixit, & arcano percussit pectora loro.
 Plaga juvat: sed tu jam dea cæde duos.

In Proculinam. 22.

Quod nubis, Proculina, concubino,
 Et moechum modo nunc facis maritum;
 Ne lex Iulia te notare possit:
 Non nubis, Proculina, sed fateris.

In Lesbiam. 23.

Stare jubes nostrum semper tibi, Lesbia, penem:
 Crede mihi, non est mentula, quod digitus.
 Tu licet & manibus, blandis & vocibus inites,
 Contra te facies imperiosa tua est.

De Charisiano. 24.

Nil lascivius est Charisiano,
 Saturnalibus ambulat togatus.

Ad Marcellinum. 25.

Marcelline, boni soboles sincera parentis,
 Horrida Parrhasio quem tegit Vrfa jugo:
 Ille vetus pro te patriusque quod optat amicus,
 Accipe, & hæc memori pectore vota tene:
 Cauta sit ut virtus, nec te temerarius ardor
 In medios enses sævaque tela ferat.
 Bella velint, Martemque ferun rationis egentes:
 Tu potes & patriæ miles & esse decus,

De Sotade. 26.

Periclitatur capite Sotades noster.
 Reum putatis esse Sotadem? non est.
 Arrigere desit posse Sotades: lingit.

Ad Nepotem. 27.

Bit vicine Nepos (nam tu quoque proxima Floræ
 Incolis, & veteres tu quoque Ficelias)
 Est tibi, quæ patria signatur imagine vultus,
 Testis maternæ nata pudicitiae.
 Tu tamen annofo nimium ne parce Falerno:
 Et potius plenos ære relinque cados.
 Sit pia, sit locuples, sed poter filia mustum.
 Amphora cum domina nunc nova fiat anus.
 Cæcuba non solos vindemia nutriat orbos:
 Posunt & patres vivere, crede mihi.

Epitaphium Glaucia. 28.

Libertus Melioris ille notus.
 Tota qui cecidit dolente Roma,
 Cari deliciae breves patroni,
 Hoc sub marmore Glaucias humatus.
 Iuncto Flaminiae jacet sepulcro :
 Castus moribus, innocens pudore,
 Velox ingenio, decore felix.
 Bis-senis modo messibus peractis.
 Vix unum puer applicabat annum.
 Qui fles talia, nil fleas Viator.

De eodem. 29.

Non de plebe domus, nec avarae verna catastae.
 Sed domini sancto dignus amore puer :
 Munera cum posset nondum sentire patroni,
 Glaucia libertus jam Melioris erat.
 Moribus hoc formaeque datum, quis blandior illo?
 Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit ?
 Immodicis brevis est aetas, & rara senectus :
 Quidquid ames, cupias non placuisse nimis.

In Patum feneratorem. 30.

Sex sestertia si statim dedisses,
 Cum dixi tibi ; sume. tolle, dono :
 Deberem tibi, Pæte, pro ducentis.
 At nunc cum dederis diu moratus,
 Post septem, puto, vel novem Kalendas ?
 Vis dicam tibi veriora veris ?
 Sex sestertia, Pæte, perdidisti.

In Charidemum. 31.

Vxorem, Charideme, tuam scis ipse, finisquit
 A medico futui. vis sine febre mori.

De morte Othonis. 32.

Cum dubitaret adhuc belli civilis Enyo,
 Forsitan & posset vincere mollis Orho :
 Damnavit multo staturum sanguine Martem,
 Et fodit certa pectora nuda manu.
 Sit Cato, dum vivit, sane vel Cæsare major :
 Dum moritur, numquid major Othone fuit ?

Ad Mathonem, de Sabello. 33.

Nil miserabilius, Matho, pædicone Sabello
Vidisti, quo nil lætius ante fuit.
Furta, fugæ, mortes fervorum, incendia, luctus
Affligunt hominem. tam miser & futuit.

Ad Diadumenum. 34.

Basta da nobis, Diadumene, pressa. quot? inquit.
Oceani fluctus me numerare jubes;
Et quæ Aegæi sparsas per littora conchas;
Et quæ Cecropio monte vagantur apes;
Quæque sonant pleno vocesq; manusque theatro,
Cum populus subiti Cæsaris ora vider.
Nolo quot arguto dedit exorata Carullo
Lesbia. pauca cupit, qui numerare potest.

Ad Cæcilianum. 35.

Septem clepsydras magna tibi voce petenti
Arbiter invitus, Cæciliane, dedit.
At tu multa diu dicis, vitreisque tepentem
Ampullis potas semisupinus aquam.
Vt tandem saties vocemque sitimque, rogamus
Iam de clepsydra, Cæciliane, bibas;

Ad Papulum. 36.

Mentula tam magna est, tantus tibi, Papule, nasus;
Vt possis, quoties arrigis, olfacere.

In Charinum. 37.

Secti podicis usque ad umbilicum
Nullas reliquias habet Charinus,
Et prurit tamen usque ad umbilicum.
O quanta scabie miser laborat!
Culum non habet, est tamen cinædus.

De Regulo, filio Reguli, 38.

Aspicias ut parvus, nec adhuc trieteride plenus
Regulus auditum laudet & ipse patrem?
Maternosque sinus viso genitore relinquat,
Et patrias laudes sentiat esse suas?
Iam clamor, centumque viri, densumque coronæ
Vulgus, & insapi Julia testæ placent.

Acris equi soboles magno sic pulvere gaudet :
 Sic vitulus molli præta fronte cupit.
 Di servare, precor, matri sua vota, patrique,
 Audiatur ut natum Regulus, illa duos.

In Cinnam. 39.

Pater ex Marulla, Cinna, factus es septem
 Non liberorum ; namque nec tuus quisquam,
 Nec est amici , filiusve vicini :
 Sed in grabatis tegetibusque concepti
 Materna produnt capitibus suis furta.
 Hic qui retorro crine Maurus incedit,
 Sobolem fatetur esse se coci Santræ.
 At ille sima nare , turgidis labris,
 Ipsa est imago Pannici palæstritæ.
 Pistoris esse tertium quis ignorat,
 Quicumque lippum novit & videt Damam :
 Quartus cinædâ fronte, candido vultu,
 Ex concubino natus est tibi Lygdo.
 Percide , si vis filium ; nefas non est.
 Hunc vero acuto capite, & auribus longis,
 Quæ sic moventur ut solent asellorum,
 Quis morionis filium neget Cyrt hæ ?
 Duæ sorores ; illa nigra, & hæc rufa ;
 Ceteri choraulæ , villicique sunt Carpi.
 Iamque hybridarum grex tibi foret plenus.
 Si spado Corefus, Dindymusque non esset.

Ad Lycorim. 40.

Fœmina præferri potuit tibi nulla, Lycori,
 Præferri Glyceræ fœmina nulla potest.
 Hæc erit hoc, quod tu : tu non potes esse , quod
 hæc est.
 Tempora quid faciunt ! hanc volo : te volui.

In Poetam raucum. 41.

Qui recitat lana fauces & colla revinctus,
 Hic se posse loqui, posse tacere negat.

*De Thermis Etrusci, ad
 Oppianum.* 42.

Etrusci nisi thermulis lavaris,
 Illotus morieris , Oppiane.
 Nullæ sic tibi blandientur undæ :

Nec fontes Aponi rudes puellis,
 Non mollis Sinuessa, fervidique
 Fluctus Passeris, aut superbus Anxur,
 Non Phoebi vada, principesque Bajæ.
 Nusquam tam nitidum vacat serenum:
 Lux ipsa est ibi longior, diesque
 Nullo tardius à loco recedit.
 Illic Taygeti virent metalla,
 Et certant vario decore saxa
 Quæ Phryx, & Libys altius cecidit.
 Siccos pinguis onyx anhelat æstus,
 Et flamma tenui calent ophitæ.
 Ritus si placeant tibi Laconum,
 Contentus potes arido vapore
 Cruda Virgine, Marciave mergi:
 Quæ tam candida, tam serena lucet,
 Ut nullas ibi suspiceris undas,
 Et credas vacuum nitere Lygdon.
 Non attendis, & aure me supina
 Iamdudum quasi negligenter audis.
 Illotus morieris, Oppiane.

Ad Castricum. 43.

Dum tibi felices indulgent, Castrice, Bajæ,
 Canaque sulfureis nympha natatur aquis:
 Me Nonientani confirmant otia ruris,
 Et casa jugeribus non onerosa suis.
 Hic mihi Bajani soles, mollisque Lucrinus:
 Hic vestræ mihi sunt, Castrice, divitiæ.
 Quondam laudatas quocunque libebat ad undas
 Currere, nec longas pertimuisse vias:
 Nunc Vrbi vicina juvant, facilesque recessus
 Et fatis est, pigro si licet esse mihi.

In Calliodorum. fellato-

rem. 44.

Festive credis te, Calliodore, jocarî;
 Te solum multo permaduisse sale.
 Omnibus adrides; dictæria dicis in omnes:
 Sic te convivam posse placere putas.
 At si ego non belle, sed vere dixero quiddam;
 Nemo propinabit, Calliodore, tibi.

In nuptias Lygdi & Lætorie. 45.
 Lufitis, satis est, lascivi nubite cunni:
 Permissa est vobis non nisi casta Venus.
 Hæc est casta Venus? nubet Lætoria Lygdo?
 Turpior uxor erit, quam modo moecha fuit.

Ad Carianum. 46.
 Vapulat assiduo Veneti quadriga flagello,
 Nec currit, magnam rem, Catiane, facis.

Ad Nympham Stella. 47.
 Nympha, meo Stellæ quæ fonte domestica puro
 Laberis, & domini gemmea testa subis.
 Sive Numæ conjux Triviæ te misit ab antro;
 Sive Camœnarum de grege nona venis:
 Exsolvit votis hac se tibi virgine porca
 Marcus, furtivam quod bibit æger aquam.
 Tu contenta meo jam crimine, gaudia fontis
 Da secura tui, sit mihi sana fitis.

In Pomponium. 48.
 Quod tã grande sophos clamar tibi turba togata;
 Non tu, Pomponi, coena diserta tua est.

Priapus loquitur. 49.
 Non sum de fragili dolatus ulmo,
 Nec quæ star rigidâ supina venâ
 De ligno mihi quolibet columna est;
 Sed viva generata de cupresso:
 Quæ nec sæcula centies peracta,
 Nec longæ cariem timet senectæ.
 Hanc, tu quisquis es, ô, malus, timeto:
 Nam si vel minimos manu rapaci
 Hoc de palmite læseris racemos;
 Nascetur, licet hoc velis negare,
 Inserta tibi ficus à cupresso.

*De Thelesino, ad Bithyni-
 cum. 50.*

Cum coleret puros pauper Thelesinus amores,
 Errabat gelida fordidus in togula.
 Obscœnos postquam coepit curare cinædos;
 Argentum, meas, prædia solus emit,

Vis fieri dives, Bithynice? concius esto.
Nil tibi, vel minimum basia pura dabunt.

Ad Luperum. 51.

Quod convivaris sine me tam sæpe, Luperce,
Inveni, noceam qua ratione tibi.
Iraſcor licet usque voces, mittasque, rogesque.
Quid facies? inquis. quid faciam? veniam.

Epitaphium Pantagathi ton-
foris. 52.

Hoc jacet in tumulo raptus puerilibus annis
Pantagathus, domini cura dolorque sui,
Vix tangente vagos ferro refecare capillos
Doctus, & hirsutas excoluisse genas.
Sis licet, ut debes, Tellus placata, levisque;
Artificis levior non potes esse manu.

De Andragora, ad Faustinum. 53.

Lotus nobiscum est, hilaris cœnavit, & idem
Inventus mane est mortuus Andragoras.
Tam subitæ mortis causam, Faustine, requiris?
In somnis medicum viderat Hermocratem.

Ad Aulum, de Sextiliano. 54.

Tantos & tantas si dicere Sextilianum,
Aule, vetes; junget vix tria verba miser.
Quid sibi vult? inquis. dicam, quid suspicer esse:
Tantos & tantas Sextilianus amat.

In Coracinum. 55.

Quod semper castique, cinnamoque,
Et nido niger alitis superbæ
Fragras plumbea Nicerotiana;
Rides nos, Coracine, nil olentes:
Malo, quam bene olere, nil olere.

In Charidemum. 56.

Quod tibi crura rigent fetis, & pectora villis;
Verba putas famæ te, Charideme, dare.
Extirpa, mihi crede, pilos de corpore toto;
Teque pilare tuas testificare nates.
Quæ ratio est? inquis. scis, multos dicere multa;
Fac pædicari te, Charideme, putent.

In Phœbum. 57.

Mentiris fictos unguento, Phœbe, capillos,
 Et regitur pictis fordida calva comis.
 Tonforem capiti non est adhibere necessum:
 Radere te melius spongia, Phœbe, potest.

Ad Aulum Pudentem. 58.

Cernere Parrhasios dum te iuvat, Aule, Triones
 Cominus, & Gerici sidera pigra poli.
 O quam pæne tibi Stygias ego raptus ad undas,
 Elysiæ vidi nubila fusca plagæ?
 Quamvis lassæ tuos quærebant lumina vultus,
 Atque erat in gelido plurimus ore Pudens.
 Si mihi lanificæ ducunt non pulla sorores
 Stamina, nec surdos vox habet ista deos:
 Sospite me sospes Latias revehêris ad urbes,
 Et referes pili præmia magnus eques.

In Baccarum. 59.

Et dolet, & queritur, sibi non contingere frigus
 Propter sexcentas Baccara gaufapinas:
 Optat & obscuras lucas, ventosque, nivesque:
 Odit & hibernos, si tepuere, dies.
 Quid fecere mali nostræ tibi, sæve, Jacernæ?
 Tollere de scapulis quas levis aura potest?
 Quanto simplicius, quanto est humanius illud,
 Mense vel Augusto sumere gaufapinas?

De Pompillo, ad Faustinum. 60.

Rem factam Pompillus habet, Faustine: legetur,
 Et nomen toto sparget in orbe suum.
 Sic leve flavorum valeat genus Vspiorum,
 Quisquis & Ausonium non amat imperium.
 Ingeniosa tamen Pompilli scripta feruntur:
 Sed famæ non est hoc, mihi crede, satis.
 Quam multi tineas pascunt blattasque disertis!
 Et redimunt soli carmina docta coci!
 Nescio quid plus est, quod donet sæcula chartis:
 Victurus genium debet habere liber.

In invidum. 61.

Laudat, amar, cantat nostros mea Roma libellos:
 Meque sinus omnes, me manus omnis habet.
 Ecce rubet quidam, pallet, stupet, oscirat, odit.
 Hoc volo : nunc nobis carmina nostra placent.

Ad Oppianum, de Sila-

no. 62.

Amisit pater unicum Silanus ;
 Celas mittere munera, Oppiane ?
 Heu crudele nefas, malæque Parcæ !
 Cujus vulturis hoc erit cadaver ?

Ad Marianum. 63.

Scis te captari ; scis hunc, qui captat, avarum ;
 Et scis qui captat, quid, Mariane, velit :
 Tu tamen hunc tabulis heredem, stulte, supremis
 Scribis, & esse tuo vis, furiose, loco.
 Munera magna tamen misit, sed misit in hamo :
 Et piscatorem piscis amare potest !
 Hiccinæ deslebit vero tua fata dolore ?
 Si cupis, ut ploret : des, Mariane, nihil.

In detractorem. 64.

Cum sis nec rigida Fabiorum gente creatus,
 Nec qualem Curio, dum prandia portat aranti,
 Hirsuta peperit rubicunda sub ilice conjux :
 Sed patris ad speculum tonsi, matrisque togatæ
 Filius, & sponsam possit te sponsa vocare :
 Emendare meos, quos novit fama, libellos,
 Et tibi permittis felices carpere nugæ :
 Has, inquam, nugas, quibus aurem advertere totam
 Non aspernantur proceres urbisque forique :
 Quas & perpetui dignantur scrinia Silæ,
 Et repetit toties facundo Regulus ore ;
 Quique videt propius magni certamina Circi
 Laudat Aventinæ vicinus Suræ Dianæ.
 Ipse etiam tanto dominus sub pondere rerum
 Non dedignatur bis terque revolvere Cæsar.
 Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minervæ
 Acrius, & tenues finxerunt pectus Athenæ.
 Ne valeam, si non multo sapit altius illud,
 Quod cum panticibus laxis, & cum pede grandis
 Et rubro pulmone vetus, nasisque timendum,

Omnia crudelis lanis per compita portar.
 Audes prætere, quos nullus noverit, in me
 Scribere versiculos, miseras & perdere chartas :
 At si quid nostræ tibi bilis inusserit ardor,
 Vivet ; & hærebit, totoque legerur in orbe :
 Stigmata nec vafra delebit Cinnamus arte.
 Sed miserere tui, rabido nec perditus ore
 Fumantem vivi nasum tentaveris urfi :
 Sit placidus licet, & lambat digitosque, manusque,
 Si dolor, & bilis, si justa coegerit ira,
 Versus erit. vacua dentes in pelle fatiges,
 Et tacitam quæras, quam possis rodere carnem.

Ad Tuccam. 65.

Hexametris epigramma facis, scio, dicere Tuccæ.
 Tucca solet fieri : denique, Tucca, licet.
 Sed tamen hoc longum est. solet hoc quoque, Tuc-
 ca, licetque :
 Si breviora probas, disticha sola legas.
 Conveniat nobis : ut fas epigrammata longa
 Sit transire tibi ; scribere, Tucca, mihi.

*De Gelliano præcone
 spurco. 66.*

Famæ non nimium bonæ puellam,
 Quales in media sedent Suburra,
 Vendebat modo præco Gellianus.
 Parvo cum pretio diu liceret,
 Dum puram cupit approbare cunctis,
 Attraxit prope se manu negantem,
 Et bis terque quaterque bahavit.
 Quid profecerit osculo, requiris ?
 Sexcentos modo qui dabat, negavit.

*Ad Pannicum, de Gellia
 uxore. 67.*

Cur tantum eunuchos habeat tua Gellia, quæris,
 Pannice ? vult futui, Gellia, nec parere.

Epitaphium Eurychi pueri. 68.

Flete nefas vestrum, sed toto flete Lucrino
 Najades, & luctus sentiat ipsa Thetis.
 Inter Bajanas raptus puer occidit undas
 Eurychus, ille tuum, Castice, dulce latus.

Hic tibi curarum socius, blandumque levamen,
 Hic amor, hic nostri vatis Alexis erat.
 Numquid te vitreis nudum lasciva sub undis
 Vidit, & Alcidae Nympha remisit Hylan?
 An dea foemineum jam negligit Hermaphroditū
 Amplexu teneri sollicitata viri? (pinæ;
 Quidquid id est, subitæ quæcunque est caussara-
 Sir, precor, & tellus mitis & unda tibi.

Ad Catullum, de Bassa, 69.

Non miror, quod potat aquam tua Bassa, Catulle;
 Miror, quod Bassi filia potat aquam.

Ad Martianum, de Cottæ, 70.

Sexagesima, Martiane, messis
 Acta est, &, puto, jam secunda Cottæ,
 Nec se tædia lectuli calentis
 Expertum meminit die vel uno.
 Ostendit digitum sed impudicum
 Alconti, Daphoque, Symmachoque.
 At nostri bene computentur anni,
 Et, quantum tetricæ tulere febres.
 Aut languor gravis, aut mali dolores,
 A vita meliore separentur;
 Infantes sumus, & senes videmur.
 Ætatem Priamique, Nestorisque
 Longam qui putat esse, Martiane,
 Multum decipiturque falliturque.
 Non est vivere, sed valere, vita.

De Telethusa, 71.

Edere lascivos ad Bætica crumata gestus,
 Et Gaditanis ludere docta modis, (ritura
 Tendere quæ tremulum Pelian, Hecubæque ma-
 Posset ad Hecoreos sollicitare toros:
 Vrit, & excruciat dominum Telethusa priorem;
 Vendidit ancillam: nunc redimit dominam.

Ad Fabullum, de fure Cilice, 72.

Fur notæ nimium rapacitatis
 Compilare Cilix volebat hortum:
 Ingenti sed erat, Fabulle, in horto
 Præter marmoreum nihil Priapum.
 Dum non vult vacua manu redire;
 Ipsum surripuit Cilix Priapum.

In Priapum Hilari. 73.

Non rudis indocta fecit me falce colonus :
 Dipensatoris nobile cernis opus.
 Nam Cæretani cultor ditissimus agri
 Hos Hilarus colles & juga læta tenet.
 Adspice, quam certo videar non ligneus ore,
 Nec devota focus inguinis arma geram :
 Sed mihi perpetua nunquam moritura cupresso
 Phidiaca rigeat mentula digna manu.
 Vicini, moneo, sanctum celebrate Priapum,
 Et bis septenis parcite jugeribus.

Ad Esculanum, 74.

Medio recumbit imus ille qui lecto,
 Calvam trifilem semitactus unguento,
 Foditque tonsis ora laxa lentiscis ;
 Mentitur, Esculane : non habet dentes.

In Pontiam. 75.

Cum mittis turdumve mihi, quadramve placentæ,
 Sive femur leporis, sive quid his simile ;
 Bucellas misisse tuas te, Pontia, dicis.
 Has ego nec mittam, Pontia ; sed nec edam.

Epitaphium Fuscæ. 76.

Ille sacri lateris custos, Martisque togati,
 Credita cui summi castra fuere ducis :
 Hic situs est Fuscus. licet hoc Fortuna fateri :
 Non timet hostiles jam lapis iste minas.
 Grande jugum domita Dacus cervice recepit,
 Et famulum victrix possidet umbra nemus.

In Africum. 77.

Cum sis tam pauper, quam nec miserabilis Irus ;
 Tam juvenis, quam nec Parthenopæus erat ;
 Tam fortis, quam nec, cum vinceret, Artemidorus :
 Quid te Cappadocum sex onus esse juvat ?
 Rideris, multoque magis traduceris, Afer,
 Quam nudus medio si spatere foro.
 Non aliter monstratur Atlas cum compare ginno.
 Quæque vehit similem bellua nigra Libyn.
 Invidiosa tibi quam sit lectica, requiris ?
 Non debes ferri mortuus hexaphoro.

*Ad Aulum, de Phrygæ
lusco. 78.*

Potor nobilis, Aule, lumine uno
Luscus Phryx erat, alteroque lippus:
Huic Heras medicus, Bibas caveto;
Vinum si biberis, nihil videbis.
Ridens Phryx oculo, valebis, inquit.
Misceri sibi protinus deunces,
Sed crebros jubet. exitum requiris?
Vinum Phryx, oculus bibit venenum.

Ad Lupum. 79.

Tristis es, & felix: sciat hoc Fortuna caveto:
Ingratum dicet te, Lupe, si scierit.

*Ad Cæsarem, de rosis hiber-
nis. 80.*

Vt nova dona tibi, Cæsar, Nilotica tellus
Miserat hibernas ambitiosa rosas:
Navita derisit Pharios. Memphiticus hortos,
Urbis ut intravit limina prima tuæ.
Tantus veris honos, & odoræ gratia Floræ,
Tantaque Pæstani gloria ruris erat.
Sic quacunq; vagus gressumque oculosque fere-
bat,

* Sutilibus fertis omne rubebat iter.
At tu Romanæ jussus jam cedere brumæ,
Mitte tuas messes, accipe, Nile, rosas.

* *Al. Tonsilibus, & Textilibus.*

In Charidemum. 81.

Iratus tanquam populo, Charideme, lavaris:
Inguina sic toto subluis in folio.
Nec caput hic vellem, sic te, Charideme, lavare.
Et caput, ecce, lavas: inguina malo laves.

Ad Rufum. 82.

Quidam me modo, Rufe, diligenter
Inspectum velut emptor, aut lanista
Cum vultu digitoque subnotasset,
Tunc es, tunc, ait, ille Martialis,
Cujus nequitas jocosque novit
Aurem qui modo non habet Batavam?

Subriâ

Subrifi modice, leviq;ue nutu
 Me, quem dixerat esse, non negavi.
 Cur ergo, inquit, habes malas lacernas?
 Respondi: quia sum malus Poëta.
 Hoc ne sæpius accidat Poëtaë,
 Mittas, Rufe, mihi bonas lacernas.

Ad Cæsarem. 83.

Quantum sollicito fortuna parentis Etrusco,
 Tantum, summe ducum, debet uterque tibi.
 Nam tu missa tua revocasti fulmina dextra:
 Hos cuperem mores ignibus esse Iovis.
 Si tua sit summo, Cæsar, natura Tonanti,
 Utetur toto fulmine rara manus.
 Muneris hoc utrumque tui testatur Etruscus,
 Esse quod & comiti contigit, & reduci.

*Ad Avitum, de Phi-
 lippo. 84.*

Octaphoro sanus portatur, Avite, Philippus:
 Hunc tu si sanum credis, Avite; furis.

*In mortem Rufi Camo-
 nii. 85.*

Editur heu, sextus sine te mihi, Rufe Camoni,
 Nec te lectorem sperat, amice, liber.
 Impia Cappadocum tellus, & numine lævo
 Visa tibi, cineres reddit & ossa patri.
 Funde tuo lachrymas orbata Bononia Rufo:
 Et resonet tota planctus in AEmilia.
 Heu qualis pietas! heu quam brevis occidit ætas!
 Viderat Alpei præmia quinque modo.
 Pectore tu memori nostros evolvere lusos,
 Tu solitus toros, Rufe, tenere jocos.
 Accipe cum steru mœsti breve carmen amici,
 Atque hæc absentis thura fuisse puta.

*Calidam fastidit Poeta, & aquam
 frigidam desiderat. 86.*

Setinum, dominæque nives, densique trientes,
 Quando ego vos, medico non prohibente, bibam?
 Stultus,

Stultus, & ingratus, nec tanto munere dignus,
 Qui mavult heres divitis esse Midæ,
 Possideat Libycas messes, Hermumque, Tagumq;
 Et potet calidam, qui mihi liuet aquam.

Ad Casarem. 87.

Di tibi dent, & tu, Cæsar, quæcunque mereris:
 Di mihi dent, & tu, quæ volo, si merui.

Ad Cæcilianum. 88.

Mane salutavi vero te nomine casu,
 Nec dixi dominum, Cæciliane, meum.
 Quanti libertas constet mihi tanta, requiris?
 Centum quadrantes abstulit illa mihi.

De Panareto potore. 89.

Cum peteret seram media jam nocte marellam
 Arguto madidus pollice Panaretus:
 Spoletina data est, sed quam ficcaverat ipse,
 Nec fuerat solum tanta lagena satis.
 Ille fide summa testæ sua vina remensus,
 Reddidit cenophori pondera plena sui.
 Miraris, quantum biberat, cepisse lagenam?
 Desine mirari, Rufe: merum biberat.

De Gellia. 90.

Mœchum Gellia non habet, nisi unum.
 Turpe est hoc magis. uxor est duorum.

In Zoilum. 91.

Sancta ducis summi prohibet censura, vetatque
 Mœchhari. gaude, Zoile; non * futues. * futuis

In Ammianum. 92.

Cælarus tibi cum sit, Ammiane,
 Serpens in patera Myronis arte;
 Vaticana bibis: bibis venenum.

De Thaide. 93.

Tam male Thais olet, quam non fullonis avaræ.
 Testa vetus, media sed modo fracta via:
 Non ab amore recens hircus, non ora leonis,
 Non detrahta cani Transyberina cutis:
 Pullus abortivo nec cum putrescit in ovo;
 Amphora corrupto nec vitata garo.

Virus

Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
 Deposita quoties balnea veste petit;
 Psilotro viret, aut acida later oblita creta:
 Aut regitur pingui terque quaterque faba.
 Cum bene se tutam per fraudes mille putavit,
 Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

De Calpetano. 92.

Ponuntur semper chrysendera Calpetano,
 Sive foris, seu cum cenat in urbe domi.
 Sic etiam in stabulo semper, sic cenat in agro.
 Non habet ergo aliud? non habet immo suum.

M. VAL.

MARTIALIS

Epigrammatum

LIBER VII.

De lorica Caesaris (Domitiani.) 1.

Accipe belligeræ crudum thoraca Minervæ,
 Ipsa Medusææ quem timet ira comæ.
 Dum vacat hæc, Cæsar, poterit lorica vocari:
 Pectore cum sacro sederit, ægis erit.

De eadem. 2.

Invia Sarmaticis Domini lorica sagittis,
 Et Martis Getico tergore fida magis:
 Quam vel ad Ætolæ securam cuspidis ictus.
 Texuit innumeri lubricus unguis apri.
 Felix sorte tua! sacrum cui tangere pectus
 Fas erit, & nostri mente calere Dei.
 I comes, & magnos illæsa merere triumphos,
 Palmatæque ducem, sed cito, reddé togæ.

Ad Pontilianum. 3.

Cur non mitto meos tibi, Pontiliane, libellos?
 Ne mihi tu mittas, Pontilian e, tuos.